# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 1835/34, Ostrava, o přezkoumání usnesení žalovaného ze dne 13. 10. 2021, č. j. 25 A 188/2021-6, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 1. 2022, č. j. 25 A 242/2021-7,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě domáhal zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného. Krajský soud žalobu z důvodu nedostatku pravomoci odmítl.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) „[s]*oudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).*

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[n]*estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*“

[4] V předložené věci stěžovatel napadl *žalobou* rozhodnutí krajského soudu vydané v řízení o žalobě podané stěžovatelem v jiné věci. Soudní řád správní však umožňuje fyzickým a právnickým osobám napadnout žalobou pouze rozhodnutí vydaná správními orgány v oblasti veřejné správy (srov. odstavec 2). Soudy ale při rozhodování o subjektivních právech fyzických a právnických osob vykonávají soudnictví. Nerozhodují

proto v oblasti veřejné správy a nelze je tak při výkonu této činnosti považovat za správní orgány. Jejich rozhodnutí proto nelze napadnout žalobou.

[5] Podání, které stěžovatel označil jako *žaloba* a které adresoval krajskému soudu, směřovalo proti rozhodnutí soudu a nikoli proti rozhodnutí správního orgánu. Je proto zřejmé, že toto podání nebylo vůbec způsobilé řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu zahájit. Krajský soud proto mohl stěžovatele o této skutečnosti vyrozumět neformálním přípisem a věc bez dalšího založit. Rozhodnutím o odmítnutí nezpůsobilého návrhu poskytl krajský soud stěžovateli určitý procesní nadstandard, který však nemůže neexistenci návrhu jako jednu z podmínek řízení zhojit.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti takovémuto usnesení nepovažuje za kasační stížnost podanou proti usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť o návrh se v tomto případě vůbec nejednalo. Stěžovatelova kasační stížnost je z tohoto důvodu nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, z něhož vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. března 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu